

skal fornyes ved lederskifte eller flytning. Endvidere fører overinspektionen tilsyn med disse hjem, og endelig kan socialministeren efter indstilling fra overinspektionen og forhandling med børneværnsudvalget påbyde, at et sådant hjem nedlægges. Det foreslås nu, at intet opdragelseshjem fremtidigt skal kunne oprettes uden forudgående tilladelse fra socialministeriet, og at denne tilladelse skal fornyes ved lederskifte og flytning og til enhver tid kan tages tilbage. Endvidere foreslås det, at de bestående hjem af denne art skal søge socialministeriets *tilladelse til at fortsætte driften*.

Som nævnt betyder lovforslaget en forøgelse af det offentliges udgifter til støtte til opdragelseshjem. Der er foretaget en beregning for finansåret 1948—49, som viser, at det offentliges udgifter til børns anbringelse udenfor hjemmet, som faktisk har været 28 mill. kr., hvis de nye regler havde været gældende ville have beløbet sig til 30,8 mill. kr., altså 2,8 mill. kr. mere eller en stigning på 10 pct. Denne stigning skyldes for statens vedkommende dels, at de hidtil ydede statstilskud for en række hjem ikke har været tilstrækkelige til at dække deres udgifter, dels at optagelseshjem, der ikke tidligere har fået statstilskud, nu inddrages under ordningen. For kommunernes vedkommende fremkommer der en stigning i udgifterne ved forhøjelsen af plejepengene.

Man har fundet det rimeligt, at kommunerne efter nyordningens gennemførelse kommer til at bære nogenlunde den samme procent af udgifterne som i finansåret 1948—49. Dette formål vil blive opnået ved den foreslåede regel, hvorefter halvdelen af statens udgifter efter lovforslaget skal refunderes staten, så at $\frac{7}{10}$ af denne halvdel afholdes af udligningsfonden og $\frac{3}{10}$ fordeles på kommunerne gennem det mellemkommunale refusionsforbund.

Lovforslaget henvistes, efter at det i landstinget havde været underkastet en indgående l. behandling, til et udvalg. Dette nåede ikke til ende med sit arbejde inden rigsdagssamlingens slutning. Der gennemførtes derfor to forlængelseslove vedrørende henholdsvis den forebyggende børneforsorg og private opdragelseshjem (se side 357 og 358).